

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **B. J.**, zastoupený JUDr. Jiřím Rouskem, advokátem se sídlem Dubská 390/4, Teplice, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2019, čj. KUUK/75531/2019/DS, JID: 91964/2019/KUUK/Pan, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2021, čj. 42 A 20/2019-46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2021, čj. 42 A 20/2019-46, a rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2019, čj. KUUK/75531/2019/DS, JID: 91964/2019/KUUK/Pan.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 9. 2018, čj. MM/OPA/ODN/155246/18/R. Správní orgán I. stupně tímto rozhodnutím uznal stěžovatele vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále „zákon o silničním provozu“), a uložil mu pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 6 měsíců. Přestupku se stěžovatel dopustil z nedbalosti tím, že předjížděl nákladní motorové vozidlo na přechodu pro chodce a v jeho těsné blízkosti.

[2] Součástí kasační stížnosti je i návrh na přiznání odkladného účinku. Ten stěžovatel odůvodnil tím, že mu hrozí nenapravitelná újma spočívající ve ztrátě zaměstnání. Stěžovatel (profesí automechanik) má podle pracovní smlouvy, kterou soudu doložil, sjednanou podmínku výkonu práce, že je držitelem řidičského oprávnění sk. B. Pokud by nebyl kasační stížnosti

příznán odkladný účinek, stěžovateli by hrozilo, že přijde o práci, neboť by uvedenou podmínku nesplňoval, a tedy by na jeho straně vznikla překážka výkonu práce. Stěžovatel je v současné chvíli jediným živitelem rodiny, neboť manželka čerpá rodičovskou dovolenou kvůli péči o nezletilou dceru, narozenou v květnu 2019. Stěžovatel podává návrh na přiznání odkladného účinku primárně z důvodu ochrany své rodiny a jejího materiálního zabezpečení. Jeho přiznání nebude mít vliv na žádnou jinou osobu, neboť udělená pokuta je příjmem státního rozpočtu a zákaz řízení je zásahem pouze do jeho osobní sféry. V žalobě i kasační stížnosti poukazuje stěžovatel zejména na protichůdnost dopravního značení, resp. nedostatečné značení přechodu.

[3] Pokud nebude kasační stížnost úspěšná, stěžovatel si je vědom, že vykonání trestu zákazu řízení se nevyhne. Připomněl, že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal. Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že jeho posouzení nechává zcela na úvaze Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud k návrhu předně uvádí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), může jej však na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Kromě formální podmínky, jíž je vznesení příslušného návrhu, je tedy pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012 - 32, nebo ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015 - 50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011 - 74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017 - 20). Oproti tomu zpochybnění přiznání odkladného účinku pro rozpor s důležitým veřejným zájmem leží na žalovaném (srov. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, čj. 52 Ca/2003-144, č. 87/2004 Sb. NSS), zatímco navrhopateli postačí, bude-li tvrdit, že takový rozpor s důležitým veřejným zájmem nehrozí.

[5] Nejvyšší správní soud má v dané věci předně za to, že stěžovatel svá tvrzení o existenci újmy (ve smyslu výše uvedeném) dostatečně prokázal. Jak plyne z předložených listin, stěžovatel má v pracovní smlouvě sjednanou podmínku, že musí být držitelem řidičského oprávnění sk. B. Taková podmínka navíc logicky a úzce souvisí s náplní jeho práce automechanika. Vykonatelnost žalobou napadeného rozhodnutí by tedy (kromě povinnosti uhradit stanovenou pokutu ve výši 5 000 Kč) vedla k povinnosti stěžovatele podrobit se zákazu řízení motorových vozidel v délce 6 měsíců, což by mohlo způsobit ztrátu jeho zaměstnání, a tedy i finančních příjmů stěžovatelovy rodiny, na nichž je z velké míry závislá (stěžovatel současně doložil, že je otcem dvouleté dceru).

[6] Dočasný výkon zákazu činnosti řízení, jež je důsledkem napadeného rozhodnutí žalovaného, by v dané věci současně mohl představovat pro stěžovatele a osoby jemu blízké nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily. Stejně tak v dané věci (i s ohledem na podobu vyjádření žalovaného) není zřejmý rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by přiznání

pokračování

odkladného účinku bránil. Nejvyšší správní soud samozřejmě nikterak nebagatelizuje závažnost jednání, kterého se stěžovatel dopustil [předjíždění na anebo bezprostředně před přechodem pro chodce ve smyslu § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu], tím spíše, jedná-li se o přešupek, který nelze řešit na místě v blokovém řízení a se kterým je spojen zákaz řízení motorových vozidel v minimální délce 6 měsíců [§ 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu]. Nejvyšší správní soud však přihlédl kromě důvodů uváděných stěžovatelem k tomu, že není zřejmé (a ani žalovaný to netvrdí), že by se od spáchání vytýkaného přestupku stěžovatel dopustil dalšího porušení zákona o silničním provozu, z čehož by bylo možno případně dovodit ohrožení důležitého veřejného zájmu (ve smyslu ochrany zdraví a majetku ostatních účastníků silničního provozu). Zároveň Nejvyšší správní soud zohlednil délku trvání uloženého zákazu řízení a jeho dočasnou povahu. Pokud by soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal a zároveň nerozhodl ve věci dříve, než uplyne doba, po kterou má stěžovatel stanoven zákaz uvedené činnosti, nemohla by kasační stížnost v případě úspěchu představovat efektivní prostředek ochrany jeho práv. Ve spojení s výše uvedenými závažnými důvody pracovního a rodinného charakteru tak má Nejvyšší správní soud za to, že v případě stěžovatele jsou dány výjimečné důvody pro přiznání odkladného účinku, neboť stěžovatel a jeho rodina jsou na držení řidičského oprávnění existenčně závislí (k tomu srov. obdobně též usnesení NSS ze dne 10. 4. 2013, čj. 6 As 29/2013-80). Lze dodat (jak připomněl i stěžovatel), že krajský soud žalobě odkladný účinek také přiznal.

[7] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Učinil tak výslovně ve vztahu k napadenému rozsudku i napadenému rozhodnutí žalovaného, v důsledku čehož až do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti dochází k plné sistaci účinků shora označeného rozhodnutí žalovaného (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS).

[8] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Ztotožní-li se Nejvyšší správní soud s krajským soudem v tom, že rozhodnutí žalovaného bylo v souladu se zákonem, pak bude povinností stěžovatele respektovat důsledky žalobou napadeného rozhodnutí. Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku nezakládá s ohledem na svůj procesní charakter překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[9] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32], přičemž poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 věta druhá citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[10] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České

národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1080433221**.
Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. listopadu 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis .....

Místo pro nalepení kolkových známek: